

Όσιος Νικήτας Στηθάτος: Φύλαγε καλά την καλή παρακαταθήκη της πλουτοποιοῦ ταπεινώσεως...

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Όσιος Νικήτας ο Στηθάτος
Δεύτερη εκατοντάδα φυσικῶν κεφαλαίων περί καθάρσεως του
νου

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=409661>

40. Μεταξύ των αρετών μεγαλύτερη είναι η ταπείνωση. Αυτή, σε όποιους φυτευτεί μέσα τους με την ειλικρινή μετάνοια, παίρνοντας συνοδοιπόρους την προσευχή και την εγκράτεια, τους ελευθερώνει αμέσως από τη δουλεία των παθών, χορηγεί ειρήνη στις ψυχικές τους δυνάμεις και καθαρίζει την καρδιά με τα δάκρυα, γεμίζοντάς την γαλήνη με την επιφοίτηση του Πνεύματος.

Αφού λοιπόν αυτοί διαμορφωθούν έτσι, ισχυροποιείται μέσα τους από αυτό ο λόγος της γνώσεως του Θεού και φτάνουν στη θεωρία των μυστηρίων της βασιλείας των ουρανών και των ίδιων των λόγων της δημιουργίας.

Και όσο εμβαθύνουν στα βάθη του Πνεύματος, τόσο περισσότερο βυθίζονται στο βυθό της ταπεινοφροσύνης.

Απ' αυτό αυξάνεται σ' αυτούς η επίγνωση των μέτρων τους, γνωρίζουν την αδυναμία της ανθρώπινης φύσεως και πολλαπλασιάζεται η αγάπη στο Θεό και τους πλησίον, ώστε να θεωρούν ότι αντλούν αγιασμό και μόνον από τον χαιρετισμό και τον πλησιασμό εκείνων που συναναστρέφονται.

41. Τίποτε άλλο δε φτερώνει τόσο την ψυχή στον έρωτα του Θεού και στην αγάπη των ανθρώπων, όσο η ταπεινοφροσύνη, η κατάνυξη και η καθαρή προσευχή.

Η πρώτη συντρίβει το πνεύμα, κάνει ν' αναβλύσουν πηγές δακρύων και διδάσκει τον άνθρωπο να γνωρίζει τα μέτρα του, φέρνοντας μπροστά του την ανθρώπινη μικρότητα.

Η δεύτερη καθαρίζει το νου από την ύλη, φωτίζει τα μάτια της καρδιάς και κάνει την ψυχή ολόλαμπρη.

Η τρίτη ενώνει ολόκληρο τον άνθρωπο με το Θεό, τον κάνει συνόμιλο με τους Αγγέλους, του δίνει να γευθεί τη γλυκύτητα των αιωνίων αγαθών του Θεού, του χορηγεί θησαυρούς μεγάλων μυστηρίων και, πυρπολώντας τον με την αγάπη, τον πείθει να θυσιάζει τη ζωή του για χάρη των αγαπητών του, επειδή ξεπέρασε τα όρια της ταπεινότητας του σώματος.

42. Φύλαγε καλά την καλή παρακαταθήκη της πλουτοποιού ταπεινώσεως, μέσα στην οποία έχουν κατατεθεί οι απόκρυφοι θησαυροί της αγάπης και φυλάγονται τα μαργαριτάρια της κατανύξεως.

Εκεί και ο Βασιλεύς Χριστός ο Θεός αναπαύεται σαν σε χρυσοκόλλητο θρόνο, μοιράζει τις δωρεές του Αγίου Πνεύματος στους μαθητές της ταπεινώσεως, και τους χαρίζει τα μεγάλα αξιώματά Του.

Δηλαδή τον λόγο της γνώσεώς Του, την απόρρητη σοφία Του, τη διόραση των θείων πραγμάτων, την προόραση των ανθρωπίνων πραγμάτων, τη ζωοποιό νέκρωση, δια μέσου της απάθειας, και την ένωση μαζί Του, για να συμβασιλεύουν με Αυτόν στη βασιλεία του Θεού και Πατέρα, όπως ο ίδιος παρακάλεσε τον Πατέρα Του για μας, λέγοντας: «Πατέρα, θέλω αυτοί που μου έδωσες, να είναι όπου είμαι κι εγώ».

Από την «Φιλοκαλία των Ιερών Νηπτικών», τόμος δ΄, των εκδόσεων το Περιβόλι της Παναγίας, μετάφραση Αντώνιος Γαλίτης.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)